ΕΤΟΣ Γ'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ 11 Ἰουνίου 1889 ΑΡΙΘ. 118

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΠΑΥΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἐπίσημος ἡμέρα. — Ἡ τελετὴ τῶν γάμων. — Ἡ Βασιλόπαις Ἀλεξάνδρα.— Ἐπιστολὴ τῆς βασιλόπαιδος πρὸς τὴν φίλην της.— Ἡ προὶξ τῆς βασιλόπαιδος. Αἱ ἐν Παρισίοις κατασκευασθεῖσαι ἐνδυμασίαι τῆς πριγκηπίσσης Ἀλ ξάνδ ας. Ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων, (ὑπὸ κ. Ἑλένης Κωστοπούλου). — Αἱ διὰ τὰς τελετὰς τῶν γάμων κατασκευασθεῖσαι ἐν Παρισίοις ἐνδυμασίαι τῆς Τσαρίνας. Ἀνταπόκρισις ἐκ Πετρουπόλεως (ὑπὸ κ. Ἐλπίδος Νέφσκη). — Ἀναχώρησις τῆς Διευθυντρίας τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν». — Ὑγιεινὴ τοῦ ὕδατος τῆς Κολωνίας. — Ὁ Γεωγραφικὸς χάρτης.— Ἐξετάσεις — Ἀλληλογραφία.— Συμβουλή.— Συνταγή.— Ἐπιφυλλίς

Η ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΗΜΕΡΑ

Βαρύγδουποι τῶν κωδώνων ἦχοι, γλυκεῖαι τῶν ψαλτῶν μελωδίαι, θεσπεσίους ἀνακρούουσαι ὕμνους ὀρχήστραι ἤγγελλον τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῇ ἀπεράντῳ τῶν Τσάρων αὐτοκρατορίᾳ τὸ χαρμόσυνον γεγονός : τοὺς γάμους τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Παύλου μετὰ τῆς Ἑλληνίδος πριγκηπίσσης Ἀλεξάνδρας.

Κατ' ἀντίθεσιν παράδοξον οἱ κώδωνες ἡμῶν ἀπὸ τοῦ μεγαλητέρου τῆς Ἑλληνικῆς Πρωτευούσης μέχρι τοῦ μικροτέρου τοῦ ἐλαχίστου χωρίου ἦχουν ἦχον γλυκύν, ἀλλὰ μελαγχολικόν. Πλούσιοι καὶ πτωχοί, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐν ἀρρήτῳ συγκινήσει μετέβαινον κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην ἡμέραν εἰς τὸν Ναόν. Δὲν προσηύχοντο τὰ τέκνα ὑπὲρ τῶν γονέων, οὔτε οἱ γονεῖς ὑπὲρ τῶν τέκνων των ! Ἀλλὰ χιλιάδες ψυχαί, ἀδελφοποιούμεναι ἐν τῇ προσευχῇ μίαν και τὴν αὐτὴν μυστικὴν καὶ θερμὴν ἀνέπεμπον πρὸς τὸν Θεὸν δέησιν, συνοδευομένην ὑπὸ βαθέως στεναγμοῦ καὶ ἐπισφραγιζομένην μὲ θερμὸν καὶ πύρινον δάκρυ.

Οἱ γονεῖς οὗτοι, ὅλοι οἱ τόσοι πατέρες τῆς Μεγάλης Ἑλληνικῆς οἰκογενείας προσηύχοντο ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τῆς πρωτοτόκου κόρης τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος.

Ἡ φαντασία, ὁ νοῦς, ἡ σκέψις των εὑρίσκετο κατὰ τὰς στιγμὰς ἐκείνας μακράν, πολὺ μακράν. Ὅτε δὲ ἡ ἀγγελόμορφος ἡγεμονόπαις ἔθετε διὰ παντὸς τὴν χεῖρα της ἐν τῇ τοῦ ἀνδρός, ὃν ἡ καρδία της ἐξέλεξε, τὴν στιγμήν, καθ' ἣν ἐπισήμως ὡρκίζετο αἰωνίαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πίστιν πρὸς τὸν εὐγενῆ καὶ εὐδαίμονα σύζυγόν της, τὴν στιγμήν, καθ' ἣν περίδακρυς ἀπήντα εἰς τὸ πολυσήμαντον ἐκεῖνο : «*καὶ ἀπαρνηθῇς τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου*» σύσσωμος ὁ Ἑλληνισμὸς διερρήγνυτο εἰς λυγμούς, βλέπων ἀποσπωμένην ἀπὸ τὰς ἀγκάλας του τὴν ἀγγελικὴν κόρην, ἥτις ἦτο ἡ χαρά, τὸ καύχημα καὶ ὁ στολισμός του !

Καὶ τὰ θερμὰ ταῦτα δάκρυα καὶ τοὺς μελαγχολικοὺς στεναγμούς μας ἀπορροφᾷ διὰ τῶν πυρίνων ἀκτίνων του τὸ φωτεινὸν τῆς ἡμέρας ἄστρον ! Ναί ! ὁ παντάναξ ἥλιος συνέλεξε κατὰ τὴν μεγαλοπρεπῆ ἐντεῦθεν διάβασίν του τὰς εὐχάς καὶ τὰ δάκρυά μας, ἀπερρόφησε τὴν ἀδαμαντίνην δρόσον μας καὶ τὴν πνοὴν τῶν γλυκέων ἀνθέων μας καὶ ἔπλεξε μυρόεντα καὶ ἀκτινοβόλον στέφανον, δι' οὗ αὐτόκλητος ἐν τῇ μεγαλοπρεπεῖ πομπῇ κεκλημένος ἐπέστεψε τὸ ἁγνὸν τῆς κόρης μας μέτωπον.

Εἶναι μέγας ὁ ἀπεσταλμένος τῆς Ἑλληνικῆς γῆς καὶ οὐδεὶς ἴσχυσε νὰ παρακωλύσῃ αὐτὸν ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῆς ἱερᾶς ἐντολῆς του!

Οὔτε οἱ θωρακοφόροι Οὐσσάροι τοῦ Παντοδυνάμου Αὐτοκράτορος, οὔτε οἱ μεγαλοπρεπεῖς καὶ ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἀπαστράπτοντες αὐλάρχαι, οὔτε οἱ ἀρειμάνιοι Κοζάκοι καὶ οἱ γίγαντες Τσερκέζοι, οὔτε οἱ Αἰθίοπες τῆς Αὐλῆς καὶ οἱ Γρεναδιέροι τοῦ Μεγάλου Πέτρου, οὔτε οἱ αὐλάρχαι καὶ σταυλάρχαι καὶ δοῦκες καὶ πρίγκηπες καὶ μεγιστᾶνες, οὔτε αὐτοὶ οἱ γονεῖς τῆς Ἑλληνίδος κόρης, οὔτε αὐτὸς ὁ κραταιὸς καὶ ὑπέροχος πάντων τῶν βασιλέων Τσάρος, ἠδυνήθησαν νὰ προηγηθῶσιν ἐν τῇ χαρᾷ, ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐνταῖς εὐχαῖς, ἐν τοῖς συγχαρητηρίοις, ἐν τῇ θερμῇ διαχύσει των, ἐν τοῖς δώροις των τὸν ἔκτακτον ἀπεσταλμένον μας, τὸν παντάνακτα ἥλιον!

Μὲ θάλπος, μὲ γλυκεῖαν ἀποπνοήν, μὲ χρυσᾶς ἀκτῖνας, μὲ μυρίας τῆς Ἴριδος ἀποχρώσεις, μὲ τὰς εὐχάς, μὲ τοὺς γλυκεῖς τῆς ψυχῆς μας στόνους, μὲ τὸ θερμὸν τῆς ἀγάπης μας φίλημα ἔπλεξεν ὁ μέγας καὶ φωτοβόλος ἀπεσταλμένος μας τὸν στέφανον, ὃν ἐπέθεσεν ἐπὶ τοῦ ἀδαμαντοφόρτου μετώπου τῆς νύμφης.

Ὁ ὀφθαλμός της ὑγραίνεται, ἡ ξανθόχρυσος κόμη της ἐκπέμπει χρυσοῦς σπινθῆρας καὶ τὸ στόμα της ἐν γλυκείᾳ τῶν χειλέων συστολῇ ψιθυρίζει προσευχήν : *Εὐχαριστῶ μητέρα μου* ! λέγει ἡ κόρη πρὸς τὴν πτωχὴν μητέρα της Ἑλλάδα, δεχομένη τὸν εἰς τὴν ἁγνὴν ψυχήν της ὁρατὸν τῆς ἀγάπης μας στέφανον.

Ναί ! ἡ κόρη μένει πιστὴ εἰς τοὺς γονεῖς μεθ' ὅλον τὸν ὅρκον, ὃν ἡ θρησκεία τῇ ἐπιβάλλει. Πᾶσα λύπη καὶ χαρὰ καὶ δόξα καὶ θρίαμβος ἐκείνων εἶναι καὶ ἰδικά της. Ἡ ἁγνὴ τῆς Ἀλεξάνδρας μας ψυχὴ θὰ πάλλῃ ἀείποτε ὑπὲρ τῆς μητρός της Ἑλλάδος ! Δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ μᾶς τὸ εἴπῃ. Δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ τὸ γράψῃ εἰς τὴν φίλην της. Ὅλαι καὶ ὅλοι τὸ ἐγνωρίζομεν. Διότι εἶναι φυσικὸν τὸ αἴσθημα τοῦτο.

Πῶς νὰ λησμονήσῃ αὐτὴ τὸν οὐρανόν μας, ὅστις ἀνεξαλήπτως ἀπετυπώθη ἐντὸς τῶν μαγικῶν ὀφθαλμῶν της, ὅστις ἐζωγράφισεν αὐτοὺς μὲ τὸ ὡραῖον καὶ γλαυκὸν χρῶμά του ! Πῶς νὰ λησμονήσῃ τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος, τῆς συνετῆς ταύτης τῆς σοφίας θεᾶς, ἥτις περιέφερε τὸ ἀγγελικὸν πνεῦμά της, εἰς τοὺς ἀπεράντους κόσμους τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλοφυΐας καὶ ἥτις ἔλουσεν αὐτὴν εἰς τὰ διαυγῆ νάματα τῆς Κρυσταλλίας πηγῆς, ὅπως πᾶσα Ἑλληνικὴ ἰδέα, πᾶν Ἑλληνικὸν αἴσθημα, ἀποκρυσταλλούμενον ὡς ἀδάμας, μένει ὡς ἐκεῖνος πολύτιμος, διαυγής, αἰώνιος καὶ ἄφθαρτος ἐν τῇ γλυκείᾳ ψυχῇ της ! Πῶς νὰ λησμονήσῃ τὴν γῆν μας, την καταπράσινον, ἀφοῦ ἐκεῖ ὁ ὀφθαλμός της θὰ βλέπῃ γῆν σαβανωμένην ἐντὸς τῆς παγερᾶς ἐκ χιόνος σινδόνος της ! Πῶς νὰ λησμονήσῃ καὶ τὴν πτωχείαν μας αὐτὴν καὶ τὴν ἀφελῆ ἁπλότητά μας, αὐτὴ ἥτις ὡς πολύτιμον κόσμον μας ἔβλεπε τὰ ἄνθη τῆς καλῆς γῆς μας, ὡς μόνους τίτλους τῆς εὐγενείας μας, τὰ ἐρείπια τοῦ Παρθενῶνος, ὡς μόνας φυσικὰς συμφωνίας μας τὸ ᾆσμα τῶν ἀηδόνων. Οὐδὲν ὅλων τούτων λησμονεῖται. Καὶ ἡ βασιλοπούλά μας κρυφά, κρυφά, μέσα εἰς τὴν ψυχήν της μᾶς τὸ ὡρκίσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν ἐπισημοτέραν τοῦ βίου της στιγμήν !

Ἂς εὐθυμήσωμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς, ἂς χαρῶμεν, ἂς πανηγυρίσωμεν τοὺς μαγικοὺς αὐτοὺς γάμους, οἵτινες μὲ τόσην αἴγλην καὶ πλοῦτον καὶ μεγαλοπρέπειαν καὶ δόξαν καὶ ἀγάπην ἐτελέσθησαν.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΓΑΜΩΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΔΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ

Ἔφθασε τέλος ἡ ἐπίσημος στιγμή ! Τὸ μυθῶδους πλούτου Χειμερινὸν Ἀνάκτορον μὲ τὰς μεγαλοπρεπεῖς καὶ ἀπεράντους αἰθούσας του ἀπαστράπτει ἐκ τῆς αἴγλης τῶν χρυσεπαρύφων στολῶν, τῶν πολυτίμων μαργαριτῶν, ἀδαμάντων, σμαράγδων, ρουβινίων καὶ τοπαζίων. Ἡ μέταξα, τὰ τρίχαπτα, τὰ ὁλοσηρικά, τὰ ἄνθη, τὰ πτερὰ ἐν ποικίλαις συζεύξεσι καὶ συνδυασμοῖς ἀποτελοῦσιν ἓν μαγευτικὸν σύνολον ἐπιστεφόμενον ὑπὸ μυρίων καλλονῶν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κεκλημένων εἶναι περιωρισμένος. Μόλις ἀνέρχονται εἰς ἑξακοσίους, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Ἡ ἐν Πετρουπόλει ἑλληνικὴ παροικία καταλέγεται μεταξὺ τῶν εὐγενῶν κεκλημένων. Ἓξ αἴθουσαι μετὰ μυθώδους πλούτου καὶ μαγείας διεσκευασμέναι, δέχονται κατὰ ἱεραρχικὴν τάξιν τοὺς κεκλημένους. Ἅπασαι αἱ κυρίαι φέρουσι τὴν ἐθνικὴν Ρωσσικὴν ἐσθῆτα μετὰ τοῦ ρωσσικοῦ κεφαλοδέσμου (κακόσνικ) ὅπερ ὁμοιάζει πρὸς στέμμα, καὶ οὗ τινος τὰ δύο ἄκρα συνδέονται ὄπισθεν διὰ πολυχρώμων ταινιῶν. Αἱ χρυσοκέντητοι αὐτῶν στολαὶ συζευγνύμεναι πρὸς τὰς τῶν στραταρχῶν, αὐλικῶν, καὶ τῶν λοιπῶν κεκλημένων ἀποτελοῦσιν ἓν σύνολον πλούσιον, ἀπαστράπτον, σελαγίζον, θαμβοῦν. Αἱ λάμψεις τῶν ἀδαμάντων διασταυρούμεναι πρὸς τὰς λαμπηδόνας τῶν μαγικῶν ὀφθαλμῶν τῶν ὡραίων κυριῶν καὶ δεσποινίδων ἀπειλοῦσι νὰ πυρπολήσωσι πάντα τὰ περὶ αὐταῖς στοιχεῖα. Αἱ Ἑλληνίδες κυρίαι φέρουσι τὸ Ἑλληνικὸν ἐθνικὸν ἔνδυμα μὲ τὰ πολλὰ φλωρία καὶ τὸν ἀραχνοειδῆ χρυσοῦφαντον πέπλον ἐπισύροντα τὸν θαυμασμὸν τῶν Ρωσσίδων.

Τὴν 3ην ἀκριβῶς μ. μ. ὥραν συγκίνησίς τις διατρέχει ἀνὰ τοὺς στίχους τῶν κεκλημένων. Ἡ μουσικὴ ἀνακρούει τὸν Ρωσσικὸν αὐτοκρατορικὸν ὕμνον καὶ ἡ συνοδεία τῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν παρακολουθουμένη ὑπὸ τῶν Μεγάλων Δουκῶν, πριγκήπων καὶ λοιπῶν αὐλικῶν προσκεκολλημένων εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν τοῦ Τσάρου.

Ὁ Αὐτοκράτωρ εἰσέρχεται τότε στηρίζων ὑπὸ τὸν βραχίονά του τὴν γλυκεῖαν καὶ συμπαθῆ βασίλισσάν μας περιβεβλημένην ἐπίσης τὸ Ἑλληνικὸν ἐθνικὸν ἔνδυμα, ὅπερ τόσον ὡραῖα τῇ ἁρμόζει καὶ τόσῳ μαγικὴν καὶ αἰγλήεσσαν ἀποδίδει τὴν καλλονήν της. Εἶναι ὠχρὰ καὶ προφανῶς λίαν συγκεκινημένη. Ἕπεται ἡ αὐτοκράτειρα στηριζομένη ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἀδελφοῦ της καὶ βασιλέως μας. Ἡ Αὐτοκράτειρα φέρει τὴν Ἐθνικὴν τῶν Ρώσσων στολὴν πλουσίαν, ἀδαμαντοποίκιλτον. Μετ' αὐτοὺς ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος ὁδηγῶν ἀπὸ τοῦ βραχίονος τὴν ἀδελφὴν τοῦ Αὐτοκράτορος Δούκισσαν τοῦ Ἐδιμβούργου Μαρίαν καὶ τέλος ὁ Μέγας Δοὺξ Παῦλος ὁδηγῶν τὴν ὡραίαν καὶ λατρευτὴν Ἑλληνίδα βασιλόπαιδά μας.

Συγκίνησις ἄρρητος ἀπεικονίζεται ἐπὶ τοῦ ὡραίου καὶ κρινολεύκου προσώπου της, ὅπερ ὁμοιάζει κατὰ τὴν ὑψίστην ταύτην στιγμὴν τὰς κηρίνας ἐκείνας Παναγίας, πρὸ τῶν ὁποίων μόνον γονυκλιτὴς δύναται νὰ προσευχηθῇ τις. Φέρει ἐπίσης τὸ Ρωσσικὸν ἐθνικὸν ἔνδυμα, ὅπερ τόσον ἁρμονικῶς διαγράφει τὰς γραφικωτάτας καὶ εὐσταλεῖς τοῦ ὡραίου σώματός της γραμμάς. Ἡ ἐσθής της ἐξ ἀργυρολεύκου ὁλοσηρικοῦ εἶναι αὐτόχρημα κεκαλυμμένη ὑπὸ ἀδαμάντων καὶ μαργαριτῶν. Ἡ ἐσθὴς αὕτη προσενεχθεῖσα κατὰ τὸ Ρωσσικὸν ἔθιμον τῇ ἡμέρᾳ τοῦ γάμου πρὸς τὴν νύμφην κατεσκευάσθη ἐν αὐτῇ τῇ Ρωσσικῇ Πρωτευούσῃ, τῆς ἀξίας αὐτῆς ἀνελθούσης εἰς ἑκατοστύας ὅλας χιλιάδας ρουβλίων. Μεταξὺ τῶν ἐπ' αὐτῆς ἐγκατεσπαρμένων πλουσίων ἀδαμάντων καὶ μαργαριτῶν ἐξεῖχε καὶ πληθὺς ὡραίων κλώνων ἀνθῶν πορτοκαλέας.

Τὸ νυμφικὸν πέπλον της περιβάλλει ἐκ τῶν ἔμπροσθεν πρὸς τὰ ὄπισθεν τὸ ρωσσικὸν κεφαλόδεσμον. Πεποικιλμένον δ' ὡς εἶναι ὑπὸ μαργαριτῶν καὶ ἀδαμάντων ἐμοιάζει πρὸς ἀληθὲς βασιλικὸν διάδημα. Διαβαίνουσα ἡ ἐπίσημος αὕτη συνοδεία πρὸ τῶν κεκλημένων δουκῶν, πριγκήπων κ. ἄ. δέχεται τὰς ταπεινὰς πάντων ὑποκλίσεις, μέχρι τῆς θύρας τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀνακτόρου, ἔνθα μουσικὴ συμφωνία ὑπὸ ὀγδοήκοντα ψαλτῶν ὑποδέχεται τὴν ἐν τῷ ναῷ εἴσοδόν των. Ὁ πρωθιερεὺς τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος δέχεται μετὰ τῆς συνήθους ἐπιβλητικῆς ἐπισημότητος τὴν συνοδείαν τῶν νυμφίων, οἵτινες καὶ κατέλαβον τὸ κέντρον τοῦ Ναοῦ, ἐν ᾧ γονεῖς καὶ συγγενεῖς ἐτάχθησαν παρὰ τὰς δύο πλευράς.

Παράνυμφοι παρέστησαν ἐν τῷ Ναῷ ὁ διάδοχος τῆς Ρωσσίας, καὶ ὁ διάδοχος μας Κωνσταντῖνος, ὁ πρίγκηψ Νικόλαος: καὶ οἱ Μεγάλοι Δοῦκες Ἀλέξιος Ἀλεξάνδροβιτς, Δημήτριος Κωνσταντίνοβιτς καὶ Ἀλέξιος Μηχαήλοβιτς, οἵτινες καὶ ἀντήλλαξαν τὰ ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ στέφανα ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν νεονύμφων. Ὁ βασιλεὺς μας' ὅτε ἡ σεπτὴ νύμφη ἠσπάσθη μετὰ τὸν γάμον τὴν χεῖρα του ἐξερράγη εἰς λυγμούς, τρυφερώτατα δὲ ἐνηγκαλίσθη καὶ κατησπάζετο τὴν πεφιλημένην αὐτῷ κόρην. Καὶ ἡ βασίλισσά μας καὶ ὁ πρίγκηψ Νικόλαος μετὰ πολλῆς δυσκολίας συνεκράτουν τὰ δάκρυα. Καὶ οὕτω ἐν τῷ μέσῳ τῶν εὐχῶν τῶν παρισταμένων καὶ τῶν εὐλογιῶν τοῦ μακρὰν ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας της προσευχομένου Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἡ βασιλόπαις μας ἡνώθη διὰ παντὸς μετὰ τοῦ πεφιλημένου τῆς καρδίας της μνηστῆρος, μεγάλου δουκὸς Παύλου.

Μετὰ τὸν γάμον παρετέθη μέγα γεῦμα πρὸς ἅπαντας τοὺς κεκλημένους, ἐνῷ ἀντηλλάγησαν προπόσεις τοῦ Τσάρου καὶ τοῦ βασιλέως μας. Εἰς τὸ γεῦμα τοῦτο προσῆλθεν ἡ μεγάλη Δούκισσα Ἀλεξάνδρα, φέρουσα ὑπὲρ τὸ ἀδαμάντινον διάδημά της δέσμην ἁγνῶν καὶ μυροβόλων τῆς πατρίδος της μύρτων, προερχομένων ἐκ τοῦ ἐν Δεκελείᾳ πατρικοῦ κτήματός της. Βλέπετε, ὅτι δὲν μᾶς ἐλησμόνησε καὶ ὅτι φέρουσα τὰ λεπτὰ καὶ τρυφερὰ ταῦτα σύμβολα τοῦ ἔρωτος, ἀποκοπέντα ἐκ δενδρυλλίου τῆς πατρίας γῆς ἐπισημοποιεῖ ὅτι ὁ ἐν τῇ ψυχῇ της συζυγικὸς ἔρως συνυπάρχει μετὰ τῆς ἀγάπης τῆς πατρίδος.

Τὴν αὐτὴν ἑσπέραν ἐχορεύθη ὁ Πολωνικὸς χορὸς εἶδος ἐγκύκλου συρτοῦ, μεθ' ὃ καὶ ἡ αὐτοκρατορικὴ ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ὡδήγησαν τὴν νύμφην εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Παύλου, ἐν μέσῳ τῶν ἐπευφημιῶν τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ, ὅστις ἤδη λατρεύει τὴν Νέαν Δούκισσάν του.

Πολύτιμα καὶ πλούσια δῶρα προσηνέχθησαν πρὸς τὴν βασιλόπαιδά μας παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος. Περιδέραιον ἐκ πέντε σειρῶν μαργαριτῶν σπανίου μεγέθους, συνδεόμενον διὰ πορπῶν ἀδαμαντίνων, ὡς καὶ ψέλλιον ἀνυπολογίστου ἀξίας, πρὸς δὲ 100,000 ρούβλ. ἦν τὸ δῶρον τοῦ αὐτοκράτορος, τῆς δ' αὐτοκρατείρας 50,000 ρούβλ.

Τὴν ἐπαύριον ἐγένετο τὸ χειροφίλημα, καθ' ὃ σύμπασα ἡ ἀριστοκρατία τῆς Ρωσσικῆς Μεγαλουπόλεως ἐπαρουσιάσθη πρὸς τὴν Μεγάλην Δούκισσαν καὶ ἠσπάσθη τὴν κρινόλευκον

χεῖρα της. Τῇ αὐτῇ ἑσπέρᾳ ἐδόθη εἰς τιμὴν τῶν Νεονύμφων παράστασις ἐν τῷ Αὐτοκρατορικῷ Θεάτρῳ, ἐν ᾧ μόνον οἱ Δοῦκες, πρίγκηπες καὶ αὐλικοὶ ἦσαν κεκλημένοι. Καὶ οὕτως ἔληξαν αἱ τελεταὶ τοῦ εὐτυχοῦς γάμου, τοῦ προοιωνιζομένου διὰ τὴν Ἑλληνίδα βασιλόπαιδα βίον εὐτυχῆ καὶ ὄλβιον.

Η ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

Ὅσῳ πεζὸς κἂν παρίσταται ὁ βίος κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον, ὅσῳ ἀκανθώδεις καὶ πολυδαίδαλοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ, ὅσῳ ὁμόρρυθμος ἐν τῇ ποικιλίᾳ της, ἡ ἀνθρωπίνη φύσις, ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ ὀλίγαι ἐκλεκταὶ τοῦ Θεοῦ ὑπάρξεις, τὴν γέννησιν τῶν ὁποίων ἡ φύσις καὶ ἡ τύχη πανηγυρίζουσι καὶ ὁ Θεὸς εὐλογεῖ.

Δι' αὐτὰς γεννῶνται ὀάσεις ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἁπλοῦνται κρίνα καὶ ἴα ὑπὲρ τὰς ἀκάνθας, ἀναβλύζουσι πίδακες ἐν τῇ αὐχμηρᾷ γῇ καὶ ὁ βίος των εἶναι συνεχὴς ἱστορία χαρᾶς, εὐτυχίας καὶ ἀπολαύσεως. Εὐτυχεῖς θνητοί, οἵτινες δὲν ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς ἄλλους θνητούς, καὶ οἵτινες συνεχῶς δὲν εἶναι καὶ τοιοῦτοι. Ὁ ἐπὶ τῆς γῆς βίος των εἶναι ἡ πρώτη σελὶς τῆς μελλούσης ἀθανασίας των. Εἶναι ὑπάρξεις, ἃς ὁ οὐρανὸς προώριζε διὰ στολισμὸν τῶν κρυσταλίνων θόλων του, καὶ ὁ Θεὸς δι' ἀγγέλους τοῦ Παραδείσου, καὶ ἃς ἡ ζηλότυπος γῆ εἵλκυσεν ἐπὶ τοῦ πλανήτου της, χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ τὰς ἀφομοιώσει πρὸς τοὺς λοιποὺς θνητούς.

Τοιαύτη ἡ Ἑλληνὶς βασιλοποῦλα, ἡ γεννηθεῖσα τῇ 18ῃ Αὐγούστου τοῦ 1870 ἐν τῇ ἀνθοστολίστῳ Κερκύρᾳ, τῇ πρωτοτόκῳ θαλλερᾷ τοῦ Ἰονίου πελάγους κόρῃ. Ἡ γέννησίς της δὲν ἐπανηγυρίσθη μόνον ἐπισήμως ὡς συνήθως καὶ τυπικῶς πανηγυρίζονται αἱ γεννήσεις τῶν βασιλοπαίδων. Ἡ φλογέρα τῶν ποιμένων τῆς περιπαθοῦς Κερκύρας ἀντήχησεν ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας, ἀγγέλλουσα τὴν χαρμόσυνον εἴδησιν. Τὰ λευκὰ ὡς τὴν ψυχήν της ὀρνάκια, τὰ καλλίφωνα καὶ μυριόγροα θελκτικὰ τῆς νήσου πτηνά, αἱ ἐλαφραὶ ὡς Ζεφύρου πνοὴ ψυχαί, ἔψαλλον ἐν οὐρανίᾳ μελῳδίᾳ τὸν ὕμνον τῆς χορᾶς διὰ τὴν γέννησιν τῆς ροδεινῆς παρθένου.

Ὑπὸ τοιαύτην θεσπεσίαν μελῳδίαν ἀνέῳξαν τὸ πρῶτον οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ βρέφους καὶ ἐκυλίσθη ἡ τρυφερὰ αὐτοῦ ἀκοή. Καὶ ὁ βίος της διαρρέει ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἄγνος, ἀθῶος καὶ τρισευδαίμων, διαχέων τὴν χαράν, τὴν ἀγάπην, τὴν εὐτυχίαν περὶ αὐτήν.

Δὲν ἐτυραννήθη, ὡς τυραννοῦνται τὰ ἄλλα παιδία κατὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἀνατροφήν της. Αἱ σπουδαί της ἐγένοντο ὁμαλαὶ ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε Ἑλληνικῆς μορφώσεως, Ἑλληνικῆς ἀνατροφῆς. Ἔφερε βαρέως ἡ μικρὰ βασιλόπαις τοὺς καταπιέζοντας τὴν εὐγενῆ ψυχήν της ψυχροὺς τῆς ἐθιμοταξίας τύπους. Ὅτε δ' ἡμέραν τινὰ ἠθέλησε νὰ παίξῃ εἰς ἐξωτικόν τινα περίπατον μὲ χωρικὰ παιδία καὶ ἡ ἀκόλουθος τῇ παρετήρησε ὅτι ἦτο *ὑψηλοτάτη* καὶ τὸ τοιοῦτον δὲν τῇ ἐπιτρέπετο, ἀπήντησε : *Μόνον ἐκεῖ ἐπάνω*, — δεικνύουσα πρὸς τὰ Ἀνάκτορα,— *εἶμαι ὑψηλοτάτη, ἀφοῦ ἔτσι πρέπει. Ἐδῶ εἶμαι μόνο Ἀλεξάνδρα.* Καὶ ἔτεινε τὴν χεῖρά της πρὸς τὰς μικρὰς χωρικάς.

Ὁ καιρὸς τὴν ἔπεισεν ἐν τούτοις ὅτι ὁ τίτλος οὗτος ἀπαιτεῖ ἀδιάσπαστον τοῦ βίου της μέρος, πᾶσαν δὲ προσπάθειαν κατέβαλεν ὅπως διὰ τῆς ἐξυψώσεως τῆς ψυχῆς της καταρτίσῃ ἀναγκαίαν ἰσορροπίαν μεταξὺ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ βίου της. Ἐπὶ τοιούτου ἀσφαλοῦς καὶ ἱεροῦ κρηπιδώματος ἐνθρονισθεῖσα, εἶδε νὰ κύψῃ πρὸ αὐτῆς σύμπαν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ὅπερ τὴν ἐλάτρευσε, τὴν ἠγάπησε, τὴν ἐθεοποίησε. Καὶ ἐξετίμα τὴν ἀγάπην μας καὶ ἠσθάνετο τὴν εὐχαρίστησιν τῆς λατρείας μας, καὶ ἐδέχετο τὰ θυμιάματα τῶν καρδιῶν μας, χωρὶς νὰ ὑπερηφανευθῇ, χωρὶς νὰ χαϊδευθῇ, χωρὶς ποτὲ νὰ μᾶς λυπήσῃ.

Ὅτε δ' ἡμέραν τινὰ ἡ καρδία της ἀνεῴχθη πρὸς ἄλλο αἴσθημα, ὅτε ἐσήμανεν ἡ ὑψίστη στιγμή, καθ' ἣν ἔρως ἁγνὸς ὡς τὴν ψυχήν της ἤρχετο νὰ μετατρέψῃ ριζικῶς τὸν βίον της καὶ νὰ θέσῃ πρὸ αὐτῆς τὸ σκληρὸν καὶ ἀνιλεὲς δίλημμα *ἢ ἐμὲ ἢ αὐτούς*, ἡ βασιλοποῦλα δὲν εἶπε «*μόνον σέ, ἕως εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου*», ἀλλὰ καὶ *σὲ καὶ αὐτούς*. «*Θὰ ἔρχωμαι συχνότατα εἰς τὴν Ἑλλάδα, θὰ ἀγαπῶ τοὺς Ἕλληνας, δὲν θὰ λησμονήσω ποτὲ τὴν πατρίδα μου*». ἐπαναλάμβανεν ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, ὡσεὶ φοβουμένη μὴ ἡμεῖς τὴν λησμονήσωμεν, μὴ παύσωμεν ἀγαπῶντες καὶ λατρεύοντές την.

Τοιαύτη ἐκείνη, δι' ἣν ἑκατομμύρια Ἑλλήνων κατὰ τὸς ἡμέρας ταύτας συγκινοῦνται καὶ συνταράσσονται. Τὴν χρυσῆν ταύτην τοῦ ἀγγελικοῦ βίου της σελίδα ὅλοι καὶ ὅλαι γνωρίζομεν ἐκ στήθους, καὶ τὴν εἰκόνα της φέρομεν ἀνεξαλείπτως τετυπωμένην ἐν ταῖς καρδίαις μας. Χαιρετίσωμεν ὅθεν τὴν νέαν τοῦ βίου της περίοδον, ἰδιαίτατα πᾶσαι αἱ ὀμόφυλοί της, εὐχόμενοι αὐτῇ ἴσην ἐν τῷ μέλλοντι χαρὰν καὶ εὐτυχίαν ὅσην καὶ ἐν τῷ παρελθόντι.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν εὐτυχῶν γάμων της ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν» ἀπέστειλεν αὐτῇ τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα :

Πρὸς τὴν Α. Υ. τὴν Μεγάλην Δούκισσαν
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΝ ΓΕΩΡΓΕΒΝΑ

Πετρούπολιν.

Μὲ τὰ ἄνθη καὶ τοὺς περιλαμπεῖς στεφάνους, οἵτινες περιστέφουσι σήμερον τὸ ἀγνὸν καὶ παρθενικὸν μέτωπόν σου, ἔνωσον, ὦ λατρευτὴ τῆς Ἑλλάδος κόρη, τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς διαπύρους εὐχάς, ἃς ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας Σοῦ καὶ τοῦ εὐδαίμονος συζύγου Σου ποιοῦνται σήμερον ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» καὶ αἱ τῆς ἐλευθέρας καὶ δούλης Ἑλλάδος χιλιάδες ἑλληνίδες συνδρομήτριαί της.

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Ἐπιστολὴ τῆς βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας, ἀποσταλεῖσα κατὰ τὴν ἀναχώρησίν της ἐκ Πατρῶν πρὸς τὴν δεσποινίδα Χατζηπέτρου.

Ἀγαπητή μου Εἰρηνοῦλα,

Πρέπει νὰ σοῦ γράψω δύο λέξεις πρὶν ἐγκαταλείψω ἐντελῶς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος καὶ νὰ σοῦ εἴπω ὅτι ὅλαι μου αἱ σκέψεις εἶνε εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐνόσῳ ζῶ, ποτέ, ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσω αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς 20 Μαΐου. Ποτέ μου δὲν ὑπέφερα εἰς τοιοῦτον βαθμὸν καὶ σὲ βεβαιῶ ὅτι ἀκόμη σήμερον αἰσθάνομαι τὰς συνεπείας τῶν φοβερῶν συγκινήσεων τῆς τελευταίας ἑβδομάδος. Μὲ γνωρίζεις ἀρκετὰ σὺ διὰ νὰ νομίσῃς ποτὲ ὅτι θὰ λησμονήσω τὴν ὑπεραγαπημένην μου Ἑλλάδα. Ὁ ἐγκάρδιος αὐτὸς ἀποχαιρετισμὸς ὅλων τόσον μὲ συνεκίνησεν, ὥστε ἔπειτα εἰς τὸν σιδηρόδρομον ἤμην ἐντελῶς ἀποκαμωμένη καὶ ἀσθενής. Δὲν δύνασαι νὰ φανταισθῇς ἀπὸ ποίας στιγμὰς διῆλθον.

Ἤτον σὰν νὰ μοῦ ἔσχιζαν μέσος τὴς καρδίας μου. Ὅταν ἐφεύγαμεν πλέον καὶ διὰ τελευταίαν φορὰν ἐχαιρέτων ὅλους ἀπὸ τὸ βαγόνι, μὲ ἔπιασαν τοιαῦτα κλάματα, ὥστε μοὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ κρατηθῶ. Τρεῖς ἡμέρας ἤμην τόσον ἀδύνατος, ὥστε δὲν ἠδυνάμην νὰ φάγω, νὰ κοιμηθῶ καὶ νὰ περιπατήσω. Ἡ πρώτη μου σκέψις, ὅτε ἐφθάσαμεν εἰς τὰς Πάτρας, ἦτο νὰ τηλεγραφήσω τοῦ Κυρίου Πρωθυπουργοῦ, ὅπως ἐκφράσω τοὐλάχιστον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰς εὐχαριστίας μου. Νὰ σοῦ εἴπω μίαν ἀλήθειαν, ποτὲ δὲν ἐπίστευον ὅτι μὲ ἠγάπων τόσον καὶ ὅταν εἶδα δάκρυα, σχεδὸν εἰς κάθε μάτι, μοῦ ἤρχετο νὰ τρελλαθῶ ἀπὸ τὴν λύπην καὶ ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν, διότι τὰ εἶδα. Δὲν δύναμαι νὰ σοῦ περιγράψω τὰ αἰσθήματά μου, ἀλλὰ πρέπει ἀπάνω κάτω νὰ μὲ ἐννοήσῃς. Ὅλη μου ἡ καρδιά, ὅλαι αἱ σκέψεις μου καὶ ὅλη ἡ ἀγάπη μου θὰ μείνῃ αἰωνίως εἰς τὴν ἀγαπημένην μου πατρίδα καὶ ἐὰν ποτὲ μία ἄλλη λάβῃ τὴν θέσιν μου εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀγαπητῶν μου, αὐτὴ πρώτη θὰ εἶνε εἰς τὴν ἰδικήν μου. Τὸ τηλεγράφημά μου πρὸς τὸν Κύριον Πρωθυπουργὸν ἐξέφραζε τὴν ἰδέαν μου, ἀλλὰ ὄχι ἀκόμη ὅπως ἐπεθύμουν. . . .

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

Η ΠΡΟΙΞ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΥΔΡΑΣ.

Ἡ προὶξ τῆς βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας. Ἡ ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατείρας τῆς Ρωσσίας προσφερομένη κατὰ τὸ Ρωσσικὸν ἔθιμον προὶξ πρὸς τὴν βασιλόπαιδα Ἀλεξάνδραν, τοποθετηθεῖσα ἐντὸς ὑαλοπράκτων πολυτίμων ἐρμαρίων ἐξετέθη καθ' ὅλην τὴν προπαρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐν ταῖς μεγαλοπρεπεστάταις αἰθούσαις τοῦ ἐν Πετρουπόλει Χειμερινοῦ Ἀνακτόρου.

Ἡ προὶξ αὕτη συνίσταται ἀπὸ δώδεκα δωδεκάδας γυναικείων ἐνδυμάτων ἐσωτερικῆς χρήσεως. Τὰ ἐσώρουχα κατασκευασμένα ἐκ τῶν πολυτιμοτέρων λινῶν βατιστῶν κοσμοῦνται ἀπὸ βαρύτιμα καὶ ἀραχνοειδῆ τρίχαπτα καὶ ποικίλματα μεγάλης ἀξίας. Εἰκοσιτέσσαρες δὲ πλήρεις ἐνδυμασίαι τῆς ἡμέρας, ποικίλλουσαι κατὰ χρώματα καὶ σχήματα καὶ στολισμούς, παρατάσσονται ἐν πολυτίμοις ἐσθητοερμαρίοις κατασκευασθεῖσαι εἰς τοὺς διασημοτέρους τῆς ἐποχῆς Παρισινοὺς οἴκους. Σκεύη χρυσεπάργυρα, πολύτιμα κοσμήματα, ρινύμακτρα ἑκάστου τῶν ὁποίων ἡ ἀξία εἰς πολλὰς ἀνέρχεται ἑκατοντάδας ρουβλίων, μῦρα καὶ ἄνθη συμπληροῦσι τὴν πολύτιμον προῖκα, ἧς ἡ ἀξία ἀνέρχεται εἰς ἓν περίπου ἑκατομμύριον φρ.

Ἡ Μεγάλη Δούκισσα Ἀλεξάνδρα ἔλαβε τὴν πλουσιωτέραν προῖκα ἢ ὅλαι αἱ μέχρι σήμερον νυμφευθεῖσαι μεγάλαι Δούκισσαι τῆς Ρωσσίας, ὧν αἱ προῖκες ἐστοίχιζον κατ' ἀνώτατον ὅρον 600 χιλ. φρ.

Γνωστὸν πρὸς τούτοις ὅτι ἡ Ἑλληνὶς ἡγεμονόπαις ἔχει πλουσιωτέρους ἀδάμαντας καὶ ἀπὸ αὐτὴν ἔτι τὴν αὐτοκράτειραν τῆς Ρωσσίας. Τοῦτο δὲ διότι ἅπαντα τὰ πολύτιμα κοσμήματα τῆς ἀποθανούσης Αὐτοκρατείρας ἐκληροδοτήθησαν πρὸς τὸν συμπαθέστατον καὶ προσφιλέστατον ὑστερότοκον υἱὸν αὐτῆς τὸν Μέγαν Δοῦκα Παῦλον.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΘΕΙΣΩΝ ΕΝΔΥΜΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ

[Ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων].

Αἱ χαριτωμέναι ἀναγνώστριαι τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» θὰ εὐχαριστηθῶσι δὲν ἀμφιβάλλω πολύ, ἀναγινώσκουσαι περιγραφὴν λεπτομερῆ τῶν ὡραίων ἐνδυμασιῶν, αἵτινες κατεσκευάσθησαν ἐνταῦθα εἰς τὸ περιώνυμον κατάστημα συρμῶν Mo in et Blossier τῇ ἐντολῇ τῆς Τσαρίνας διὰ τὴν προῖκα τῆς ὡραίας Ἑλληνίδος βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας.

Ἐνδυμασία ἰδεώδης ὅλη νεότης καὶ ἀνθηρότης. Σχέδιον ἀραδωτὸν Λουδοβίκου XVI ἐκ χρωμάτων λευκοῦ, ροδίνου καὶ πρασίνου. Ἡ κυρίως ἐσθὴς ἐξ ὁλοσηρικοῦ, χρώματος ρόδων Βεγγάλης περατουμένη εἰς τὸ κάτω ἄκρον ὑπὸσυμπεπυκνωμένου περιπτύχου (ruche). Χιτωνίσκος (casaque) σχήματος Λουδοβίκου XVI μετὰ μεγάλων θυλακίων καὶ πλατέων ἐπιθέτων τεμαχίων. Ἡ περιτραχήλιος παρυφή, κομψότητος πρωτοφανοῦς, συνίσταται ἐκ πολυτίμων Ἀγγλικῶν τριχάπτων, ἐνῷ ὁ πρὸς τὰ ἔμπροσθεν τοῦ λαιμοῦ κόμβος ἐκ μεταξωτοῦ κρεπίου. Ἄλλη ἐνδυμασία, δι' ἣν ὁ οἶκος Morin καὶ Blossier ἔχει βραβευθῆ. Συνίσταται ἁπλούστατα ἐκ στολῆς σχήματος στρατιωτικοῦ τῆς Σουηδίας, κατεσκευασμένου ἐξ οὐρανοχρόου κρεπίου τῆς Κίνας. Ἡ ἔκτακτος ἐπιτυχία τῆς ἐνδυμασίας ταύτης συνίσταται εἰς τὴν ἰδιόρρυθμον καὶ πρωτότυπον ὅλως τοποθέτησιν τῶν χρυσῶν καὶ ὀργυρῶν γαλονίων, καὶ τὴν χάριν ὅτι θὰ ἐπιδειχθῇ τὸ πρῶτον φερομένη ὑπὸ τῆς παγκόσμιον καλλονῆς φήμην ἀποκτησάσης ἀγαπητῆς μας Ἀλεξάνδρας.

Ἐνδυμασία ταξειδίου. Ἐκ κασμιρίου χρώματος κοραλίου μὲ κεντήματα Empire χρώματος κρέμας, μὲ ζώνην ἐκ τοῦ αὐτοῦ χρώματος καὶ μὲ συνδέσμους ἐκ ταινιῶν περιποικίλτων.

Ἐξαισίας λαμπρότητος ἡ ἐνδυμασία ἐκ λευκοῦ πολυτίμου ὑφάσματος μετ'ἐπιπροσθέτων ἐξέρυθροῦ φωσφορώδους βελούδου κοκκύγων χαριέστατα ἐγκατεσπαρμένων. Τὸ κάτω ἄκρον τῆς ἐσθῆτος περιβάλλεται ὑπὸ ψαλιδωτοῦ ἐρυθροῦ φωσφορειδοῦς βελούδου. Διασταυρώσεις λεπτεποίκιλτοι ἐκ τοῦ αὐτοῦ βελούδου στολίζουσι τὸ περικόρμιον. Οὐδὲν θαυμαστώτερον καὶ νεώτερον τοῦ ἐνδύματος τούτου.

Ἀτμός, ἀφρὸς ἀποδίδων ὅλην τὴν αἴγλην τῶν ἀφρῶν, ἐξ ὧν ἀνέδυσεν ἡ Ἀφροδίτη, ἡ ἐκ μουσελίνης ἐνδυμασία, ἐφ' ἧς εἶναι ἐζωγραφισμένα ὑπὸ τῶν διασημοτέρων καλλιτεχνῶν ἐντὸς ἀπείρων μικρῶν μεταλλίων (medaillons) ἅπασα ἡ χορεία τῶν ἐν τῇ φύσει ὑπαρχόντων ρόδων καὶ ἐντὸς λευκῶν κυκλικῶν σχημάτων ἅπαντα τὰ εἴδη τῶν ἀνθέων. Μικρὰ ἐξαρτήματα ἐκ τριχάπτων τοῦ 1830 στολίζουσι τὸ κάτω ἄκρον τῆς ἀνθοφόρου ταύτης ἐσθῆτος, ὑπὸ τὸ ἀραχνοειδὲς τῆς ὁποίας διαφαίνεται ἑτέρα ἐσθὴς ἐξ ἐστιλβωμένου ὁλοσηρικοῦ χρυσοῦ καὶ λευκοῦ.

Αὗται αἱ ἐξέχουσαι ἐνδυμασίαι, αἱ ὅλως κενοφανεῖς καὶ διὰ τὸν Παρισινὸν αὐτὸν ὁρίζοντα μας. Ἀναλόγου πλούτου καὶ λαμπρότητος εἶναι καὶ τὰ συμπληροῦντα τὰς ἀμφιέσεις ταύτας παραρτήματα. Ἐκ τούτων ἀναφέρω μόνον ἓν ἀλεξήλιον Grand Prix ἐπινοηθὲν χάριν τῶν ὑψηλῶν παραγγελιῶν τῆς Μεγάλης Τσαρίνας. Εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συζεύξεως τῶν χρωμάτων τῆς «Rayonnante» μετὰ τῶν Eiffel, ἐκ χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν ἀκτίνων. Ἡ λαβὴ περιβάλλεται ὑπὸ περιδεραίου ἐξ ἀδαμάντων, ἀνηρτημένου ἐν διαφόροις σημείοις ἐπὶ στρογγύλης βάσεως, καταστίκτου ἐξ ἀδαμάντων μετὰ τῶν οἰκοσήμων καὶ ἀρχικῶν στοιχείων ἐκ σαπφείρου.

Πῖλος ἐκ τοῦ μεγάλου οἴκου Βιρώ. Ἐπὶ ψιάθης Ἰταλικῆς σύννεφον ἀπὸ λευκὰ πτερά. Ἕτερος πῖλος *Βλαδιμὶρ* ἐκ διατρήτου ψιάθης, ἐξ ἧς προκύπτουσι χρυσοῖ στάχεις, ἐπὶ τῶν ὁ-

ποίων διὰ μηχανισμοῦ ἵπτανται ὡραῖαι πεταλοῦδαι μὲ πτέρυγας διαφανεῖς.

Παρίσι. Ἑλένη Κωστοπούλου

ΑΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΤΕΛΕΤΑΣ ΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΘΕΙΣΑΙ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΤΣΑΡΙΝΑΣ

[Ἀνταπόκρισις ἐκ Πετρουπόλεως].

Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσσίας εἶναι ἡ καλαισθητοτέρα γυνὴ τῆς Εὐρώπης. Αἱ ἐνδυμασίαι τῆς Τσαρίνας χρησιμεύουσιν ὡς ὑπόδειγμα ἐπιχαρίτου πρωτοτυπίας, ἣν εὐχαρίστως ἀντιγράφουσι καὶ ἀπομιμοῦνται ἅπασαι αἱ ἡγεμονίδες τῆς ὑρηλίου.

Τῶν διὰ τὰς τελετὰς τῶν γάμων κατασκευασθέντων εἰς Παρισίους φορεμάτων αὐτῆς θέλω προσπαθήσει νὰ σᾶς δώσω εἰκόνα, ἣν ἐλπίζω εὐκόλως θὰ δυνηθῆτε νὰ μεταφέρητε ἐκ τῶν εἰδικῶν Ρωσσικῶν λέξεων, ἃς ἡμεῖς ἐνταῦθα μεταχειριζόμεθα διὰ τὰ εἴδη τοῦ στολισμοῦ.

Ἡ Σεπτὴ καὶ Εὐσεβεστάτη Αὐτοκράτειρά μας θὰ ἐκπλήξῃ τὸν κόσμον τῆς καλαισθησίας διὰ τῆς ἐκ *γιάσου* (ὕφασμα μεταξωτὸν τὸ παλαιὸν *ζαμφέσι*) ἐνδυμασίας της χρώματος τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, ἀποκλίνοντος πρὸς τὸ ἰόχρουν. Ἡ ἐνδυμασία στολίζεται ὑπὸ συμπεπυκνωμένων ψαλιδωτῶν περιπτύχων, σχηματιζόντων δι' ἐπιτηδείων διατομῶν σειρὰν φυσικῶν ἀνεμωνῶν.

Ἡ ὅλη ἐσθὴς κοσμεῖται ἀπὸ ἀφρόεντα κύματα ἰοχρόου μεταξίνης γάζης. Οὐδὲν γλυκύτερον καὶ ἐλαφρότερον τῆς ὡραίας ταύτης ἐνδυμασίας.

Ἐνδυμασία *τριανὸν* ἐκ ποπολίνης χρώματος κρέμας μὲ δέσμας ρόδων χαριέστατα ἐγκατεσπαρμένων. Τὸ κάτω ἄκρον στολίζεται ἐκ πλατέος παραπτύχου ἐκ πολυτίμου μέλανος τριχάπτου, προσκρμοσμένου ἐκ τῶν ἄνωθεν διὰ τριχάπτου πομφολογοειδοῦς, δι' οὗ διαπεράται ὡραίου ποασίνου χρώματος ταινία. Περικόρμιον συνεσφιγμένον ἐκ τριχάπτων μελανῶν ἀπολήγοντων εἰς ἐπιθωράκιον σχήματος *φιγαρώ*.

Μαγεία ἀληθὴς εἶναι ἄλλη τις ἐσθὴς ἐξ ἀτλαζίου καὶ παχέως ὁλοσηρικοῦ ἡνωμένου. Ἐπ' αὐτοῦ εἰσὶ συγκεκολημένα κεράσια διὰ σειρητίων ἀργυρῶν. Τὸ περικόρμιον ὁλάργυρον μὲ περιχειρίδας ἀργυρᾶς. Πλούσιον καὶ ὡραῖον!

Ἐν κοσμηματάκι, ἓν ὀληθὲς ἀριστούργημα, ἓν ὄνειρον, ἓν *τίποτε* εἶναι ἡ ἐκ βελούδου καὶ δαντελῶν ἐνδυμασία Maintenon. Μακρὰ πτερύγια ἐξ ἀλληλοδιαδόχων ἐναλλαγῶν ἐκ βελούδου καὶ τριχάπτων.

Αὗται εἶναι αἱ τέσσαρες πρωτοφανεῖς ἐπὶ καλαισθησίᾳ, πλούτῳ καὶ γραφικότητι ἐνδυμασίαι, ἃς ἡ ἔνδοξος καὶ Τρισέβαστος Τσαρίνα μας θὰ φέρῃ εἰς τὰς διαφόρους τελετὰς τῶν γάμων τῆς χαριτοβρύτου Ἑλληνίδος βασιλόπαιδος.

Πετρούπολις. Ἐλπὶς Νέφσκη.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΣ ΤΗΣ "ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ,,

Χθὲς ἀνεχώρησεν εἰς Παρισίους ἡ διευθύντρια τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» κ. Καλλιρρόη Παρρὲν, προσκληθεῖσα νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὰ αὐτόσε συγκαλούμενα ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς διεθνῆ γυναικεῖα συνέδρια.

Τὸ πρῶτον τῶν συνεδρίων τούτων συγκαλεῖται τὴν 25ην Ἰουνίου ὑπὸ τῆς *Ἑνώσεως τῶν Γαλλίδων Γυναικῶν* καὶ τῆς ὑπὲρ τῶν *Δικαιωμάτων τῆς Γυναικὸς Ἑταιρίας* ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς ἐξόχου γυναικὸς κ. Μαρίας Δερέσμ. Μέλη τοῦ συμβουλείου τοῦ συνεδρίου τούτου, εἶναι οἱ κ. κ. Ἐρνέστος Λεφὲβρ ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς, Ὑφ Γκυγὸ ὑπουργὸς τῶν δημοσίων ἔργων, Παῦλος Μπὰρμπ πρώην ὑπουργὸς κ. ἄ.

Ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου γενήσεται τὴν 25 Ἰουνίου. Παραταθήσεται δὲ τὸ συνέδριον μέχρι τῆς τριακοστῆς τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὅτε δοθήσεται μέγα γεῦμα ὑπὸ τῶν μελῶν εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐν τῇ τοῦ πολιτισμοῦ πορείᾳ ἱστορικῆς ἡμέρας, καθ' ἣν αἱ γυναῖκες τῶν ἁπανταχοῦ τῆς γῆς λαῶν συνῆλθον ἐν τῇ Γαλλικῇ Μητροπόλει, ἵνα συσκεφθῶσι περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης καὶ ἐξασφαλήσεως τοῦ μέλλοντος αὐτῶν.

Το ἕτερον τῶν συνεδρίων τούτων συγκαλεῖται ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν Ἀποικιῶν κ. Τιράρ. Πρόεδρος τακτικὸς τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου τούτου εἶναι ὁ ἔξοχος Ἀκαδημαϊκὸς, Γερουσιαστὴς, πρώην ὑπουργὸς καὶ μέγας τῆς γυναικείας προόδου καὶ ἀναπτύξεως λάτρης κ. Ἰούλιος Σίμων. Ἐν τῷ συνεδρίῳ τούτῳ θὰ ἀντιπροσωπευθῶσι πολλαὶ ἀδελφότητες, σωματεῖα, ἐκπαιδευτήρια, φιλανθρωπικὰ καὶ βιομηχανικὰ καταστήματα, ἱδρυθέντα ἢ λειτουργοῦντα ὑπὸ γυναικείαν ἐποπτείαν. Πρὸς δὲ ἀριθμὸς δημοσιογράφων, συγγραφέων καὶ ἐπιστημόνων γυναικῶν. Αἱ ἐργασίαι καὶ τοῦ συνεδρίου τούτου διαρκέσουσιν ἐπὶ ἓξ ἡμέρας. Θέλουσι δὲ ἐπισφραγισθῇ διὰ γεύματος, προσενεχθησομένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν δημοσίων ἔργων κ. Uves Guyot πρὸς ἁπάσας τὰς Κυρίας, αἵτινες θὰ συμμετάσχωσι τοῦ Συνεδρίου τούτου.

Αἱ πολυπληθεῖς ἀναγνώστριαι τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» θέλουσι τηρηθῆ ἐνήμεροι ἀνὰ τὴν καθ' ἕκαστα καὶ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ διεξαγωγὴν ἀμφοτέρων τῶν συνεδρίων τούτων, ὡς καὶ παντὸς ἀναγομένου εἰς τὸν γυναικεῖον κύκλον ἐκ τακτικῶν ἀνταποκρίσεων τῆς διευθυντρίας κ. Καλλιρρόης Παρρέν.

Σ. Δ. Παρακαλοῦνται αἱ κ.κ. συνδρομήτριαι καὶ οἱ καὶ αἱ ἀνταποκρίτριαι τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» νὰ ἐξακολουθῶσιν ἀποστέλλουσαι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας τῆς διευθυντρίας τὰς ἐπιστολὰς καὶ καθυστερουμένας συνδρομὰς των εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀναπληρούσης αὐτὴν δεσποινίδος Ἀθηνᾶς Σιγανοῦ.

Θερμότατα δὲ παρακαλοῦνται οἱ καὶ αἱ καθυστεροῦσαι συνδρομὰς νὰ σπεύσωσιν εἰς ἀποστολὴν αὐτῶν, εἰ δυνατόν, ἐντὸς τοῦ β'. δεκαημέρου τοῦ τρ. μ.

ΤΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΟΛΩΝΙΑΣ

Τί ἀρωματικώτερον, δροσιστικώτερον, ὑγιεινότερον, φιλοκαλέστερον τοῦ ὕδατος τῆς Κολωνίας! Τώρα ὅτε οἱ ὑπερβολικοὶ καύσωνες προκαλοῦσι τὴν τόσῳ ὀχληρὰν ἀφίδρωσιν, ὅτε συνεπείᾳ τῆς ἀφιδρώσεως ταύτης καὶ ἡ ἄδηλος διαπνοὴ ἀποβαίνει ὀσμηρά, ὅτε τὸ αἷμα πυρούμενον ἐκσπᾷ εἰς μυρία ἐξανθήματα, τί μᾶς σώζει, τί μᾶς ἀπαλλάττει ἀπὸ ὅλας αὐτὰς τὰς ἐνοχλήσεις; Τὸ ὕδωρ τῆς Κολωνίας. Ρίπτετε ὀλίγας σταγόνας ἐντὸς τοῦ ὕδατος σας, πλύνετε πρόσωπον καὶ σῶμα καὶ ἀποφεύγετε πάραυτα ὅλας τὰς ὀχληρὰς συνεπείας τοῦ ἀφορήτου καύσωνος.

Ἔχετε κεφαλόπονον! Εἰσπνέετε ἐν φιαλιδίῳ ὕδατος κολωνίας, τρίβετε ὀλίγον τοὺς κροτάφους καὶ τὸ μέτωπον καὶ ἀπαλλάττεσθε πάραυτα τοῦ κακοῦ.

Διέρχεσθε τόπων, ἔνθα λιμνάζοντα ὕδατα πληροῦσι τὸν ἀέρα μικροβίων, θέτετε τὸ ρινόμακτρόν σας τὸ μουσκευμένον δι' ὕδατος Κολωνίας, πρὸ τῆς ρινὸς καὶ ἀπομακρύνετε πάραυτα ὡς ἐκ τῆς ὑγιεινῆς ὁσμῆς της τὰ τῶν τυφοειδῶν πυρετῶν βακτιρίδια. Καταλαμβάνεσθε ἀπὸ δύσπνοιαν, ἀπὸ ὑστερισμοὺς ἀπὸ νεῦρα καταφεύγετε εἰς τὸ ὕδωρ τῆς Κολωνίας.

Ἄλλοτε πρὸς ἀπόκτησιν ἐνὸς φιαλιδίου ἀμφιβόλου ποιότητος ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ τις ἕξ—ἑπτὰ δρ. Σήμερον ὅτε ἡ Ἑλληνικὴ βιομηχανία ἀνέλαβε νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ μύρα καὶ ἀρώματα τῆς μυροβόλου φύσεως μας, προμηθεύεσθε τὸ ὕδωρ τῆς Κολωνίας μὲ τὴν ὁλὰν ἐντὸς φιαλῶν ἀντὶ 12 δρ. Α'. ποιότητος 8 δρ. Β'. καὶ 6. δρ. Γ'. ἑκάστην δκάν.

Αἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δὲ ἀποστέλλουσι τὸ ἀντίτιμον τῆς ποσότητος, ἣν ἐπιθυμοῦσι ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Βιομήχανον μυρεψὸν κατασκευαστὴν κ. Λεούσην, προσθέτουσι διὰ τὴν δαπάνην τῆς ἀποστολῆς διὰ ταχυδρομικοῦ δέματος δρ. 1. Λαμβάνουσι δὲ ἀσφαλέστατα καὶ ταχύτατα διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς τὸ σωτήριον αὐτὸ ἄρωμα.

Παρὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου προμηθεύεται ὁ βουλόμενος παντὸς εἴδους ἀρώματα τοῦ μανδυλίου, ὡς καὶ σάπωνας ἀρωματικοὺς διαφόρων εἰδῶν. Ἰδιαίτατα δὲ τὸν θαυμάσιον σάπωνα (tridace) τὸν τόσῳ ὑγιεινὸν διὰ τὴν ἐπιδερμίδα τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειρῶν. Ἑκάστη δωδεκὰς τιμᾶται ἀπὸ δρ. 2,— 3.60, 4.00, 6, 1.[illegible], 1[illegible].

ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ ΑΝΑΦΛΕΞΙΣ

Δυνατότατον νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ ἀνθρώπου αὐτόματος ἀνάφλεξις μετ' ἐκπυρσοκροτήσεως μάλιστα. Ἐσχάτως εἰς ἐργάτην τινὰ τῶν περιχώρων τῆς Γλασκοβίας συνέβη τοιοῦτον τι. Εὑρισκόμενος ἔν τινι πανδοχείῳ καὶ ἀποδειπνῶν ἐκάπνιζε· αἴφνης ἠχηρὰ ἐκπυρσοκρότησις ἠχήσε καὶ ὁ ἐργάτης εὑρέθη ὑπὸ τὴν τράπεζαν καιομένου τοῦ γενείου καὶ χείλους του. Τὸ πῦρ τοῦ σιγάρου του μετέδωκε πῦρ εἰς τὰ ἀναφλεκτικὰ ἐν τῷ στομάχῳ του ἀναπτυχθέντα ἀέρια, τείνοντα διὰ τοῦ στόματος νὰ ἐξέλθωσι. Παρόμοια φαινόμενα εἶναι σπάνια, ἀλλὰ πραγματικά. Εἰς ἀσθενικοὺς τινὸς ὀργανισμούς, εἰς εἴδη δυσπεψίας ἀναπτύσσονται ἀέρια εἰς τὴν κοιλότητα τοῦ στομάχου. Ἡ σύνθεσις αὐτῶν εἶναι τοιαύτη ὥστε φέρωσιν ἀνάφλεξιν, ὅταν ὁ ἄνθρωπος τυγχάνῃ ὢν πορὰ λυχνίᾳ ἢ ἀλειμματοκηρίῳ ἀνημμένῳ. Καὶ ἕτερον παράδειγμα ἡμοίας φύσεως ἀναφέρεται. Ἑξηκοντούτης τις καταπονούμενος ἐξ ἰσχυρᾶς δυσπεψίας, ὡς προσήγγισε τὸ φώσφορον πρὸς τὸ σιγάρον του ἀνεφλέχθη. Ὁ Βαλδεμβουργ ἀνέφλεξέ ποτε τὰ ὑπὸ τὴν διαίταν αὐτοῦ διατελοῦντος ἀσθενοῦς ἐκπεμπόμενα ἀέρια. Ἡ φλὸξ ἦν ὑποκύανος.

Ὁ ἰατρὸς Σοὺλτζ αὐτοπτῶν νεκρὸν, μετὰ μακρὰν ἀσθένειαν, παρετήρησε μεγάλην τοῦ στομάχου τοῦ πτώματος διαστολήν. Παρακεντήσαντος αὐτὸν ἱκανὴ ποσότης ἀερίων ἀναφλεχθεῖσα ἀπετέφρωσε τὸν στόμαχον. Κατάδικός τις διηγεῖται, ὅτι νύκτα τινὰ, καθ' ἣν ἐκάπνιζεν, ἀέρια ἐξερχόμενα ἐκ τοῦ στόματός του ἀνεφλέγοντο μετὰ κρότου ἀφυπνοῦντος τοὺς παρακοιμωμένους. Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν τοιούτων ἐπικινδύνων ἀναφλέξεων ἀπαιτεῖται δίαιτα τακτική, ἰδίως ὅμως μετρία χρῆσις οἴνου καὶ ἐν γένει πνευματωδῶν ποτῶν.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

Δὲν εἶναι βεβαίως γεωγράφος ὁ κ. Κωνσταντινίδης, ἀλλ' οὔτε κατόρθωσε τὸ θαῦμα νὰ μετακινήσῃ τας διαφόρους πόλεις ἐκ τῶν θέσεών των καὶ τὰς ἀναβιβάσῃ ὑψηλότερα. Τὸ ἀξιέπαινον κατόρθωμά του εἶναι, ὅτι διὰ τοῦ κομψοῦ καὶ καλαισθήτου χάρτου του θέλει καταστήσει τὴν γεωγραφίαν, ἣν τόσον ὀλίγον ἀγαπῶσι τὰ παιδία, προσιτὴν αὐτοῖς μάθημα.

Ἡ μαθητεύουσα νεότης ἀρέσκεται εἰς τὴν θέαν τοῦ καλοῦ, τοῦ ἁρμονικοῦ, τοῦ ποικίλου, τοῦ γραμμικοῦ. Ὁ κ. Κωνσταντινίδης ἐξέδωκε χάρτην Γεωγραφικὸν, ἐν ᾧ συμπεριλαμβάνονται πάντα τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα. Ὁ ὀφθαλμὸς ἐντρυφᾷ, ἀναπαύεται ἐν τῇ ἁρμονικῇ καὶ φιλοκάλῳ τῶν γραμμῶν ἐξελίξει. Οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι μεταφέρουσιν εὐχαρίστως τὸ βλέμμα ἀπὸ τῶν πόλεων κράτους τινὸς πρὸς τὰ ἐθνικὰ αὐτοῦ σήματα, τὸ στέμμα καὶ τὴν σημαίαν. Δὲν θὰ νυστάζωσιν οἱ μαθηταὶ μελετῶντες ἐπὶ τοιούτου χάρτου. Τοὐναντίον θὰ τὸ θεωρῶσι προσφιλῆ ἐναγκάλισιν καὶ τοῦτο χάρις εἰς τὸν φιλοπρόοδον ζῆλον τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδη, ὅστις οὐδεμιᾶς ἐφείσθη θυσίας, ὅπως προσενέγκῃ πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ ἀρρεναγωγεῖα καὶ παρθεναγωγεῖα τοιοῦτον ὡραῖον χάρτην.

Πλὴν τῶν ἡμισφαιρίων καὶ τῶν διαφόρων τῶν πέντε ἠπείρων κρατῶν, ὁ χάρτης τοῦ κ. Κωνσταντινίδου περιέχει εἰς φύλλον μεγάλου σχήματος τὴν Ἑλλάδα, ἐν ἰδίῳ δὲ τοῦ χάρτου τμήματι ἕτερον χωρογραφικὸν χάρτην τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Ἐν ἄλλῳ φύλλῳ ὁλόκληρον τὴν Ἑλληνικὴν χερσόνησον. Ἐν ἰδίῳ δὲ φύλλῳ ὁ χάρτης τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, εἰκονίζων τὴν ἀρχαίαν καὶ σύγχρονον Μικρὰν Ἀσίαν, ἀναγκαιότατος ἰδιαίτατα διὰ τοὺς ὀλίγους ἐκείνους ἐν Ἑλλάδι Γεωγράφους, οἵτινες γνωρίζουσι νὰ συνδυάζωσι τὸ μάθημα τῆς Γεωγραφίας μὲ τὸ τῆς Ἱστορίας.

Τὸ ἐν πᾶσι τέλειον τοῦτο ἔργον του ὁ κ. Ἀνέστης Κωνσταντινίδης ἀφιέρωσε πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, ὅστις ἀπεδέχθη εὐχαρίστως τὴν ἀφιέρωσιν ταύτην διὰ τῶν ἑξῆς:

Ἀξιότιμε Κύριε.

Ἡ Α. Μ. ἐκτιμῶσα ἐπαξίως τὰς ἄχρι τοῦδε ἐθνωφελεῖς ἐργασίας τῶν Καταστημάτων σας ἀπεδέξατο εὐμενέστατα τὴν περὶ τῆς εἰς Αὐτὴν ἀφιερώσεως τοῦ Μεγάλου Γεωγραφικοῦ Ἄτλαντος αἴτησιν σας.

Δέξασθε κτλ.

Α. Καλλίνσκης

Γραμματεὺς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

ΕΝΕΔΡΑ

Ἦτο ὁ Γωτιὲ, ὁ υἱὸς τοῦ Βουρέϋ, ὃν ὁ δήμαρχος εἶχεν εἰδοποιήσει. Χωρὶς εἰς οὐδένα τῶν παρευρεθέντων νὰ στρέψῃ τὸ βλέμμα ὁ δυστυχὴς νέος ἐρρίφθη γονυκλιτὴς πρὸ τοῦ πτώματος τοῦ πατρός του, χωρὶς δὲ λέξιν νὰ προφέρῃ, χωρὶς οὔτε ἓν δάκρυ νὰ χύσῃ ἀνήγειρε τὴν κεφαλὴν τοῦ πτώματος διὰ τῶν δύο χειρῶν του καὶ προσεπάθει νὰ ἀναγνώσῃ ἐντὸς τῶν ἀψύχων τοῦ νεκροῦ ὀφθαλμῶν. Ἡ φοβερὰ αὕτη σκηνὴ κατασυνεκίνησε τοὺς παριστάμενους. Ἡ ὀδύνη τοῦ νέου ἀπεικονίζετο μεγάλη καὶ ἄπειρος ὑπὸ τὸ στυγνὸν βλέμμα του καὶ τοὺς ξηροὺς ὀφθαλμούς του.

Ὁ ἀνακριτὴς βαθύτατα συγκεκινημένος, ἐπλησίασε πρὸς αὐτὸν καὶ τῷ εἶπε μετ' ἀγαθότητος:

Θάρρος, Κύριε! ἐστὲ γενναῖος! θὰ ἐκδικήσωμεν τὸν θάνατον τοῦ πατρός σας.

Ἡ λέξις αὕτη ἐφάνη ἐξαγαγοῦσα τὸν νέον τῆς ἐπιμόνου ἐκείνης προσηλώσεώς του!

Γνωρίζετε τὸν κακοῦργον; ἠρώτησε.

Ὄχι ἀκόμη, ἀλλ' εὑρισκόμεθα ἐπὶ τὰ ἴχνη του.

Ὁ Μονμάγερ οὐδόλως συνεκινήθη ἐκ τῆς αἰφνιδίας τοῦ ἀτυχοῦς νέου ἐμφανίσεως, ἀλλ' οὔτε ἐκ τῆς ἀπελπισίας, ἥτις εἰκονίζετο ἐπὶ τοῦ προσώπου του. Τὴν προσοχὴν αὐτοῦ εἶχεν ἐντείνει, ὅπως ἐξετάζων, πᾶσαν τοῦ δωματίου διεύθυνσιν, πεισθῇ ὅτι ὁ γέρων Βουρέϋ οὐδὲν ἀφῆκεν ἴχνος, δυνάμενον νὰ προδώσῃ τὸν δολοφόνον του. Αἴφνης οἱ ὀφθαλμοί του ἐστράφησαν ἐπὶ τὴν ἀνεστραμένην ἐκείνην τράπεζαν, ἣν ἐνθυμεῖτο καλῶς στηριζομένην ἐπὶ τοῦ τοίχου καὶ ἐφ' ἧς καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶχε στηριχθῇ τὴν προτεραίαν, τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ὁ Βουρέϋ ἀφυπνισθεὶς διηυθύνετο κατ' αὐτοῦ. Διατί ἡ τράπεζα ἐκείνη ἀνετράπη καὶ πῶς! διενοεῖτο ὁ Μονμάγερ.

Ἀκτὶς ἡλίου, ἥτις μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐφώτιζε μόνον τὸ πτῶμα, ἐφάνη ἀλλάξασα διεύθυνσιν. Ἐνόσῳ δ' ὁ ἥλιος ὑψοῦτο πρὸς τὴν μεσημβρίαν, ἡ ἀκτὶς ἐκείνη ἐβυθίζετο πρὸς τὸ κενὸν καὶ στενὸν διάστημα, τὸ μεταξὺ τῆς ἀνατραπείσης τραπέζης καὶ τοῦ τοίχου. Ὁ Μονμάγερ διηύθυνε τὸ βλέμμα του πρὸς τὸ κενὸν ἐκεῖνο. Μετὰ ῥρίκης δὲ διέκρινε κηλίδας αἵματος ἐπὶ τοῦ τοίχου· προσηλώσας ἐπὶ μᾶλλον τὴν προσοχήν του διέκρινεν, ὅτι αἱ κηλίδες ἐκεῖναι ἐσχημάτιζον γράμματα. Τὰ πρῶτα γράμματα ἐσχημάτιζον τὴν λέξιν *Εἶναι* . . . .

Ἱδρὼς ψυχρὸς περιρρέει τὸ μέτωπόν του! Ἡ ἀκτὶς ἐκείνη τοῦ ἡλίου εἶναι ὁ ἀληθὴς δήμιός του κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην. Ἀποτόμως ὄθεν καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν ἐπανακλείει τὴν θύραν· εἰς τὸ ἀπερίσκεπτον τοῦτο κίνημα προέβη ὡς ἐκ τῆς ἀπελπισίας του, ἥτις εἶχεν ἀφιχθῆ εἰς βαθμὸν ἀπογνώσεως. Πάντες ἔστρεψαν πρὸς αὐτὸν τὸ βλέμμα, ἐν ᾧ ὁ ἀνακριτὴς τῷ ἔλεγεν: Ἀλλὰ

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῶν ἐξετάσεων τοῦ ἀξιολόγου παρ' ἡμῖν λυκείου τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Ἀθανασίου Παπαγεωργίου.

Αἱ ἐξετάσεις ἤρξαντο ἀπὸ τῶν κατωτέρων τάξεων. Πλὴν τῶν ὅλως μικρῶν ἐξετασθέντων εὐστόχως ὑπὸ τῆς καλῆς διδασκάλου κ. Βάθη, ἐξητάσθη καὶ ἡ ἀνωτέρα τοῦ προτύπου τάξις ὑπὸ τῆς εὐπαιδεύτου κ. Μαρίας Βελλῆ εἰς τὸ μάθημα τῆς φυσικῆς ἱστορίας καὶ τῶν Γαλλικῶν. Δεκαετεῖς μαθηταὶ ἀνέπτυξαν μετὰ θαυμαστῆς εὐστοχίας τὰ κατὰ τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν, ἰδιαίτατα δὲ τὰ κατὰ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος. Ἐπίσης ὑπὸ τῆς αὐτῆς εὐπαιδεύτου κυρίας εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν ἐξητάσθησαν, θαυμασίως ἐπιτυχόντες, οἱ τόσῳ γαλλίζοντες μαθηταί της μὲ τὴν ὡραίαν προφοράν των.

Μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν ποιημάτων Ἑλληνιστὶ τε καὶ Γαλλιστὶ ἐξητάσθησαν οἱ τῶν μεγαλητέρων τάξεων μαθηταὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων. Διὰ τῶν εὐστόχων δὲ ἔν τε τῇ Ἑλληνικῇ καὶ Γαλλικῇ γλώσσῃ ἀπαντήσεών των προεκάλεσαν τοὺς ἐπαίνους τῶν παρισταμένων, οἵτινες καὶ θερμῶς συνεχάρησαν τὸν ρέκτην καὶ φιλοπρόοδον διευθυντὴν κ. Α. Παπαγεωργίου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Ν. Θ. Βιέννην. Αἱ ἐπιστολαί μας διεσταυρώθησαν. Ἐξηγήσατε παρακαλῶ τὸ πρᾶγμα πρὸς τὴν Α. Μ. ἵνα μὴ παρεξηγηθῶ. Γράφομεν ἐν τούτοις καὶ πάλιν. — **Καν Ε. Ο.** Ἄρταν. Καὶ τελευταία σας ἐλήφθη μετ' ἐσωκλείστου ἐκ 45 δρ. ἐπιταγῆς. Συνδρομήτριαι νέαι ἐνεγράφησαν. Παλαιὰ δὲ καὶ νέα σώματα ἀποστέλλονται. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενεστάτας φροντίδας καὶ ἔνθερμον ὑποστήριξιν. Γράφομεν — **Καν Μ. Γ. Β.** Λαμίαν. Νέαι συνδρομήτριαι ἐνεγράφησαν. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενεστάτην μέριμναν. — **Καν Ε. Μ** Θεσσαλονίκην. Δὲν σᾶς προτρέπομεν. Ἀγνοεῖτε ὅτι ὁ ἐκθέτων τοῦ; οἰκείους ἐκθέτει ἑαυτόν! Μακροθυμία καὶ ἐπιείκεια ἔσονται δι' ὑμᾶς ἀρωγοὶ πολύτιμοι. **Καν Α. Κ.** Πειραιᾶ. Ἡ ἐφημερίς μας εἶναι φύλλον οἰκογενειακὸν καὶ οὐχὶ πολιτικόν. Ἰδοὺ τί λησμονεῖτε. — **Καν Α. Μ.** Σέρρας. Οὐδέποτε ἐλάβομεν ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ κ. Α. Χ. Δ. Τὰ φύλλα ἀποστέλλομεν ἐν τῷ μέλλοντι δι' Ὀρφάνου. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενεστάτην καὶ ἀδρόφρονα ἐπιστολήν. — **Καν Ε. Μ. Καλάβρυτα.** Δυστυχῶς δὲν ἔχομεν ὑπάλληλον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἀλλ' οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτελῶμεν ὅλας τὰς μικρὰς παραγγελίας τῶν συνδρομητριῶν μας. — **Κον Ι. Σ.** Βερβένικα. Ἐλήφθη· συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας.—**Καν Μ. Ν. Α.** Νάξον. Δελτίον ἐλήφθη μετὰ χρημάτων. Συνδρομήτριαι ἐνεγράφησαν· Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενεῖς φροντίδας καὶ κολακευτικωτάτην καὶ ἐνθουσιώδη ἐπιστολήν. Ἀποδείξεις ἀποστέλλομεν. — **Καν Αἰ. Σ.** Κωνσταντινούπολιν. Δὲν συμφέρει νὰ τὸ μάθητε ἀπὸ τοῦδε. Ἔχετε ὀλίγην ὑπομονήν. — **Καν Ι. Δ.** Ἀθήνας. Ἐγράσατε τὸ στοιχημά σας. Δύω ἦναι αἱ Ἀρτεμισίαι αἱ βασίλισσαι. Ἡ ναυμάχος Ἀρτεμισία δὲν εἶναι καὶ ἡ ἱδρύτρια τοῦ περιωνύμου Μαυσωλείου. Ὅταν θὰ ἔχητε τὴν ἱστορίαν τῆς γυναικὸς δὲν θὰ περιπίπτητε εἰς τοιαῦτα ἁμαρτήματα. — **Καν Π. Α.** Πύργον Ἐλήφθησαν δρ. 55. Εὐχαριστοῦμεν τὰς κ.κ συνδρομητρίας, αἵτινες ἔσπευσαν νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰ κεκανονισμένα καὶ λυποῦμεθα διὰ τὴν ἀμέλειαν τῶν ἄλλων. αἵτινες δυστυχῶς εἶναι καὶ αἱ περισσότεραι. Αἱ δηλώσασαι ὅτι ἐπλήρωσαν ἐνταῦθα εἶχον δίκαιον. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενεῖς φροντίδας. Γράφομεν. — **Καν Φ. Φ.** Κέρκυραν. Χρήματα ἐλήφθησαν Θερμὰς εὐχαριστίας διὰ καταβληθέντας πρὸς εὔσπραξιν κόπους. Au revoir à Paris. — **Καν Ε. Π.** Ἀθήνας. Ὑπάρχει καὶ ἔχομεν ἐν ἀντίτυπον καὶ εἰς τὴν βιβλιοθήκην μας. Δὲν ἔχομεν τὴν κακὴν συνήθειαν νὰ δανείζωμεν βιβλία. Ἄλλως θὰ σᾶς τὸ προσφέρομεν εἰς ἀνάγνωσιν. Τίθεται ὅμως εἰς τὴν διάθεσίν σας ἐπὶ ὅσας ὥρας θέλετε εἰς τὸ γραφεῖον μας.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Πῶς ἀπαλλάσσεται τις ἀπὸ ψύλλους, κοριοὺς, ἀράχνας καὶ λοιπὰ ἐνοχλητικὰ ἔντομα. Διαλύετε 100 δρ. στῆψιν ἐντὸς 1 ὀκ. βραστοῦ ὕδατος. Τὴν διάλυσιν ταύτην θερμοτάτην καὶ ζέουσαν χύνετε ἐπὶ τῶν χαραδρῶν τῶν τοίχων, τῶν σανίδων. ἐν γένει δὲ ὅπου φαίνονται ἔχοντα ἱδρύσει τὰς φωλεάς των τὰ ἔντομα ταῦτα.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Κεράσια ἐντὸς οἰνοπνεύματος. Λαμβάνετε 3 ὀκ. ὥριμα κεράσια τὰ λυώνετε διὰ τῆς χειρός, ἐξάγετε τοὺς πυρῆνας, οὓς συντρίβετε καὶ θέτετε τὸ ὅλον κεράσια καὶ πυρῆνας μετὰ τοῦ περιεχομένου ἐντὸς χύτρας χωματίνης, εἰς ἣν προσθέτετε μίαν ὁλὰν ζάκχαριν. Τὰ ἀφήνετε βράσωσιν ἐπὶ ἐλαφρᾶς πυρᾶς καὶ νὰ ἐλαττωθῶσιν εἰς τὸ ἓν τρίτον μόνον, ἤτοι μέχρις οὗ ἀποτελέσωσι σιρόπιον. Μεταφέρετε τότε τὸ ἐν λόγῳ μίγμα ἐντὸς μεγαλητέρου δοχείου χωματίνου πάντοτε καὶ προσθέτετε 2 1)2 ὀκ. οἰνοπνεύματος 22 βαθμ. 1)—12 γαρύφαλα τετριμμένα, 2 δρ, κανέλας καὶ ὀλίγην βανίλιαν. Σκεπάζετε ἑρμητικῶς τὸ δοχεῖον καὶ τὸ ἀφήνετε ἐπὶ 10 ἡμέρας. Περᾶτε ὅλα αὐτὰ διὰ λεπτοῦ ὑφάσματος, πιέζουσαι ἰσχυρῶς μέχρις ἐντελοῦ ἀποσταλάξεως καὶ μετὰ ταῦτα διασταλάζετε ἐκ νέου. Τὸ ρευστὸν τοῦτο κενόνετε ἐντὸς ὑαλίνων δοχείων, ἐν οἷς ρίπτετε κεράσια, ἀφαιροῦσαι τὸ ἥμισυ τῆς οὐρᾶς. Τὰ κλείετε. τὰ ἀφήνετε δύο μῆνας καὶ μετὰ ταῦτα ἔχετε κεράσια νωπότατα καὶ γευστικώτατα.

δὲν βλέπομεν πλέον, Μονμάγερ. Λάβε τὴν καλωσύνην νὰ ἀνοίξῃς τὴν θύραν. Ἐὰν δ' ὁ ἥλιος σὲ ἐνοχλῇ, φύγε ἀπ' ἐκεῖ καὶ ἔλα νὰ καθίσῃς πλησίον μας.

Ἡ θύρα ἀνεῴχθη ἐκ νέου καὶ ὁ νέος ἀνακριτὴς ἠγέρθη, ὅπως προβῇ εἰς λεπτομερῆ τῶν ἐπίπλων ἔρευναν. Μεταβαίνει ὅθεν εἰς τὸ ὑπνοδωμάτιον τοῦ Βουρέῦ, ἀνοίγει τὰς ἐν αὐτῷ ἱματοθήκας, τὸ γραφεῖον, καὶ ἐξετάζει τὰ ἐν αὐτῷ διάφορα ἔγγραφα.

Περίεργον! ἀναφωνεῖ, ἐπανακλείων ἔγγραφον, ὅπερ μετὰ πολλῆς προσοχῆς ἀνέγνωσε: Μιχαὴλ Δοριάτ. Δὲν σοὶ λέγει τίποτε τὸ ὄνομα τοῦτο; εἶπεν ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Μονμάγερ, ὅστις παρηκολούθει αὐτὸν ὡς σκιά.

Οὐχί. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς θεωρεῖται ὡς εἷς τῶν τιμιωτέρων κτηματιῶν τῆς περιφερείας.

Πιθανόν! Ἐν τούτοις ἐπεθύμουν νὰ γνωρίζω, ἐὰν τὸ ρινόμακτρον ἐκεῖνο τὸ φέρον τὰ στοιχεῖα Μ. Δ. δὲν τῷ ἀνήκῃ.

Πολὺ ὀρθόν! παρετήρησεν ὁ Μονμάγερ, ὅστις εἶχε στηλώσει καὶ πάλιν τοὺς ὀφθαλμούς του πρὸς τὸ ἕτερον δωμάτιον, ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ἀνατραπείσης τραπέζης.

Τί βλέπεις ἐκεῖ; ἠρώτησεν ὁ δικαστὴς μετὰ περιεργείας καὶ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν προσπαθῶν νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ βλέμμα τοῦ φίλου του!

Ὁ Μονμάγερ τοποθετεῖται πρὸ τοῦ ἀνακριτοῦ λέγων:

Ὁ πτωχὸς αὐτὸς νέος δὲν θέλει νὰ ἀποχωρισθῇ τοῦ πατρός του!

Ὦ! ναί! εἶναι τρομερόν! Ἀλλὰ σὲ, διὰ σὲ ἐγνώριζον τόσον εὐαίσθητον! Ἐνθυμοῦμαι μάλιστα ὅτι εἰς τὸ Λύκειον σὲ ὠνόμαζον *σκληρόν*.

Ὁ Μονμάγερ οὐδὲν ἀπήντησε εἰς τὴν παρατήρησιν ταύτην τοῦ δικαστοῦ. Ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος εἰσήγαγε τὴν Κλαυδίναν, τὸν φύλακα τῶν ποιμνίων καὶ δύο ἐργάτας ἐργαζομένους μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης παρὰ τῷ Βουρέῦ. Ὁ ἀνακριτὴς ἐξήγαγε τοῦ χαρτοφυλακίου τὰ ἀναγκαῖα πρὸς γραφήν, στρέφων δὲ περὶ ἑαυτὸν τὸ βλέμμα καὶ μὴ βλέπων τράπεζαν διευθύνεται πρὸς τὸ σκοτεινὸν δωμάτιον, : Ἀ! ἰδοὺ τέλος μία τράπεζα, λέγει, βλέπων τὴν ἀνεστραμμένην τράπεζαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας δύναμαι νὰ ἀποθέσω τὸ μελανοδοχεῖον μου. Ὁ Μονμάγερ ἐννοεῖ ὅτι ἡ καταστροφὴ ἐπίκειται ἀφεύκτως καὶ καταλαμβάνεται ὑπὸ φρικώδους ἀγωνίας. Θέλει νὰ φύγῃ, νὰ φωνάξῃ, νὰ ριφθῇ κατὰ τοῦ ἀνακριτοῦ, νὰ τὸν στραγγαγαλίσῃ καὶ ἐν τούτοις ἵσταται ὡς καρφωμένος ἐπὶ τῆς αὐτῆς θέσεως περιρρεόμενος ὑπὸ ψυχροῦ θανασίμου ἱδρῶτος.

Ἀστυνομικός τις κλητὴρ προηγεῖται τοῦ ἀνακριτοῦ, ἵνα ἀνεγείρῃ τὴν τράπεζαν. Ὁ ἄφευκτος πλέον καὶ προφανέστατα ἐπικείμενος κίνδυνος ἐπαναφέρει τὸν Μονμάγερ εἰς ἑαυτόν: Ἀλλὰ, λέγει, εἶναι πλέον ἀργὰ καὶ τόσῳ σκοτεινὰ ἐδῶ, ὥστε σοὶ ἀποβαίνει ἀδύνατον νὰ γράψῃς. Ἐνῷ τὸ μαγειρεῖον εἶναι πολὺ φωτεινόν . . . . Ἔχεις δίκαιον, εἶπεν ὁ ἀνακριτής. Παράδοξος ἰδέα νὰ περιτειχίσουν τὰ παράθυρα αὐτά. Τὸ δωμάτιον αὐτὸ ὁμοιάζει φυλακήν.

Ἀφῆκαν τὸν δυστυχῆ Γωτιὲ παρὰ τὸ πτῶμα τοῦ πατρός του καὶ μετέβησαν εἰς τὸ μαγειρεῖον, ὅπου ὁ δολοφόνος ἀνέπνεεν ἀνετώτερον. Ἡ ἀνάκρισις ἤρξατο. (ἀκολουθεῖ)